

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z odwołania C. Spółki Akcyjnej w K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
z udziałem zainteresowanych: [...]
o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 sierpnia 2010 r.,
zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 stycznia 2010 r.,

**oddala zażalenie i nie obciąża organu rentowego kosztami
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2010 r., Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną organu rentowego od wyroku tego Sądu z dnia 18 sierpnia 2009 r. w sprawie z odwołania C. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przy udziale zainteresowanych: [...] o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził, że skoro odwołująca się Spółka żądała ustalenia nieistnienia obowiązku

zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne, to sprawa nie należy ani do kategorii spraw o przyznanie lub wstrzymanie emerytury (renty) ani do spraw o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. W związku z tym dopuszczalność skargi kasacyjnej jest uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia, która powinna wynosić co najmniej 10.000 zł. Tymczasem wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do każdego z zainteresowanych jest niższa od tej kwoty, co oznacza, że skarga kasacyjna organu rentowego jest niedopuszczalna.

Na to postanowienie organ rentowy wniósł zażalenie, zarzucając naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości. Organ rentowy wywiódł, że w dniu 26 marca 2007 r. wydał decyzję wymierzającą odwołującej się Spółce składki w łącznej wysokości: na ubezpieczenia społeczne - 1.796.043 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 416.150,76 zł, na Fundusz Pracy - 134.759,86 zł oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - 7.479,28 zł. Postępowanie odwoławcze dotyczące tej decyzji nie zostało jeszcze prawomocnie zakończone przed sądem ubezpieczeń społecznych. Z kolei, niniejsze postępowanie ma związek z wydaniem przez organ rentowy 510 indywidualnych decyzji skierowanych do poszczególnych pracowników (zainteresowanych) zatrudnionych przez odwołującą się Spółkę oraz do płatnika składek, który w latach 2002-2006 wydawał pracownikom okolicznościowe bonny towarowe. Wydanie tych decyzji było podyktowane "względnymi technicznymi" w celu zakończenia sporu sądowego dotyczącego odwołania od decyzji z dnia 26 marca 2007 r. Organ rentowy wywiódł, że w tej sytuacji można było przesłać wszystkim zainteresowanym pracownikom decyzję z dnia 26 marca 2007 r. wraz z załącznikiem indywidualizującym wysokość składek wymierzonych w odniesieniu do każdego z nich z tytułu wydanych bonów towarowych. Z tego powodu - zdaniem organu rentowego - wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego w sprawie powinna odpowiadać łącznej wysokości składek wymierzonych płatnikowi decyzją z dnia 26 marca 2007 r.

W odpowiedzi na zażalenie odwołująca się Spółka wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Zaskarżone postanowienie nie zostało wydane w sprawie dotyczącej odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 26 marca 2007 r. (sprawa ta - jak podnosi żalący się - nie została jeszcze zakończona prawomocnym wyrokiem). Rozpoznawane zażalenie zostało wniesione w sprawie, w której organ rentowy wydał "indywidualne decyzje" ustalające podstawę wymiaru składek należnych za poszczególnych ubezpieczonych pracowników odwołującej się Spółki. Sprawy zainicjowane wniesieniem odwołania od tych decyzji są odrębnymi sprawami cywilnymi. Wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego jest pochodną wartości przedmiotu sporu i nie może być od niej wyższa (art. 368 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c.). Nie można odnosić wartości przedmiotu sporu (zaskarżenia) w niniejszej sprawie do wartości przedmiotu sporu innego postępowania cywilnego (postępowania wszczętego odwołaniem od decyzji organu rentowego z dnia 26 marca 2007 r.).

Wartość przedmiotu zaskarżenia w rozpoznawanej sprawie jest niższa niż 10.000 zł, co wynika z przedłożonego przez organ rentowy zestawienia różnicy pomiędzy składkami należnymi (uwzględniającymi wartość bonów towarowych) a odprowadzonymi przez płatnika (nieuwzględniającymi tej wartości). Skoro sprawa nie należy do katalogu spraw wymienionych w art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 1997 r., II UKN 117/97, OSNAPiUS 1998 nr 6, poz. 199; z dnia 12 maja 1998 r., II UKN 47/98, OSNAPiUS 1999 nr 10, poz. 355; z dnia 8 grudnia 1998 r., II UKN 351/98, OSNAPiUS 2000 nr 2, poz. 82; z dnia 7 października 1999 r., II UZ 117/99, OSNAPiUS 2001 nr 19, poz. 600; z dnia 18 maja 2000 r., II UZ 38/99, OSNAPiUS 2001 nr 23, poz. 700; z dnia 22 marca 2001 r., II UKN 278/00, OSNAPiUS 2002 nr 24, poz. 608 oraz z dnia 9 października 2002 r., II UZ 94/02, OSNP 2004 nr 6, poz. 107), a wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego jest niższa niż 10.000 zł, to Sąd Apelacyjny prawidłowo odrzucił skargę kasacyjną organu rentowego.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekając o kosztach postępowania zażaleniowego na mocy art. 102 k.p.c.